

gjældende Lovbestemmelse kunde indeholde; der maa ogsaa tages Hensyn til Folkets Charakter, til den Maade, hvorpaa, og de Institutioner, hvorunder det har udviklet sig, og, hvad det navnlig her kommer an paa, hvorledes Familieferholdene i det paa gjældende Land i det Hele have udviklet sig. Det maa man tage Hensyn til, for at kunne afgjøre, hvorvidt Bestemmelser, der gjælde for et Land, hensigtsmæssigen kunne overføres paa et andet Land. Det ærede Udvalg har nævnt forskellige Lande, efter hvis Lovgivning der er indrømmet Qvinden fuldkommen Myndighed; det har imidlertid forbigaaet et Land, hvor Qvinderne have en fuldkommen Erhvervsfrihed, men hvor man derimod ikke har indrømmet dem fuld Myndighed. Det er Nordamerika. Saa vidt mig bekendt, er Qvindens Myndighed der i flere Henseender indskrænket, og det er dog et Land, hvor der i alle andre Henseender hersker en fuldkommen Frihed. Det ærede Udvalg har nævnt Norge; men uagtet Norge har haft en fri Forfatning siden 1814, er man dog der ikke kommen videre end at indrømme Qvinden den Myndighed, som er indrømmet hende efter Regjeringsudkastet, og den Lov, hvorved hendes Stilling der blev ordnet, er ikke engang meget gammel, den daterer sig fra den 16de Juli 1845. Det ærede Udvalg har dernæst nævnt Sverrig; men jeg maa bemærke, at Sagen er endnu ikke bragt tilende i Sverrig, og det var langtfra der paatakt at gaae saavidt, som det er skeet i Udvalgets Forslag. Den Lov, som af Regjeringen var forelagt Rigsdagen i Sverrig, var i 3 Henseender mere indskrænket end det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet. For det Første skulde den ugifte Qvinde efter denne Lov først blive myndig, naar hun havde fyldt det 25de Aar, men, vel at mærke, Manden bliver i Sverrig myndig med det 21de Aar; Qvinden skulde altsaa først blive fuldmyndig 4 Aar senere end Manden. Dernæst var der i Loven en Bestemmelse, som lettede de 25aarige ugifte Qvinder Afgangten til at forblive umyndige, hvis de skulde foretrække det, idet Loven nemlig sagde, at saafremt en ugift Qvinde, der havde opnaaet 25 Aars Alderen, vilde frastge sig Udøvelsen af sin Myndighed,

skulde hun derom gjøre Anmeldelse for den Domstol, hvorunder hun hørte i Børgemaalssager, og saa blev hun af denne Domstol stillet under Børgemaal. Dette er en Bestemmelse, som, hvis den fandtes i det ærede Udvalgs Forslag, meget vilde høre de Betænkkeligheder, jeg ellers har ved Forslaget. Endelig indeholder det svenske Lovforslag en Bestemmelse om, at Loven ikke strax skal træde i Kraft. Det er ogsaa en Udsættelse og en Betænkkelighed, jeg har ved det ærede Udvalgs Forslag, at Loven strax skal træde i Kraft; det nævnte Forslag derimod bestemmer, at Loven først efter nogen Tids Forløb skal træde i Kraft, saaledes at Forældre og Andre, der ellers satte til Forsørgere for ugifte Qvinder, kunne faae Leilighed til at tage saadanne Dispositioner, som efter den indtrædende nye Tingenes Orden maatte findes hensigtsmæssige. Denne Lov gaaer altsaa ikke saavidt som det ærede Udvalgs Forslag, og den har dog ikke fundet den Modtagelse i Stænderne, at det kan antages for afgjort, at den vil gaae igjennem. Den er, som jeg bemærkede, foreslaaet af Regjeringen, og det saakaldte Lagustfotts Majoritet har tiltraadt den; imidlertid er der dog en Minoritet i Lagustfottet, som har villet stille Loven anderledes, saaledes nemlig, at ugifte Qvinder, der have fyldt det 25de Aar, skulde være berettigede til at raade over deres Personer og deres Eiendom, dog at de forinden hos den Domstol, hvorunder de i Børgemaalssager høre, skulde gjøre Anmeldelse om, at de selv vilde udøve denne Myndighed, og indtil en saadan Anmeldelse har fundet Sted, skulde de ansees som umyndige. Hvis altsaa Stænderne i Sverrig skulde gaae ind paa denne Affættelse, vedbliver Qvinden at være umyndig, indtil hun reclaimerer sin Myndighed; men det staaer enhver Qvinde frit for at gjøre dette. Dette Forslag er altsaa endel mere indskrænket end den af den svenske Regjering foreslaaede Lov.

Det vil derfor sees, at i de Lande, hvilke Danmark med Hensyn til sin Udvikling staaer nærmest, er man ikke gaaet saa vidt som Udvalget; og jeg troer, at man fra disse Lande bedre kan hente sine Exempler end fra fremmede Lande,